

Fra: ikke-svar@epost.svar.regjeringen.no
Sendt: tirsdag 12. april 2022 14:59
Til: Sigrid Flaata
Emne: Kvittering på innsendt hørings svar på Kirkerådet, Den norske kirke
Vedlegg: Avgitt hørings svar.pdf

Kvittering på innsendt hørings svar på Innspill til neste folkehelsemelding

Høringens saksnummer: 22/992

Høring: Innspill til neste folkehelsemelding

Levert: 04/12/2022 12:58:36

Svartype:

Jeg svarte som: Annen

Avsender: Kirkerådet, Den norske kirke

Kontaktperson: Sigrid Flaata

Kontakt e-post: sf623@kirken.no

Den norske kirke er en grunnlovsfestet folkekirke. I 2020 besto Den norske kirke av 11 bispedømmer, 98 prostier, 348 fellesråd og 1164 sokn. I tillegg kommer Døveprostiet, Døvekirkenes fellesråd, syv døvemenigheter, Bymenigheten Sandnes, Saemien Åålmege og Svalbard kirke. Den norske kirke har over 3,5 millioner medlemmer og per 2020 over 75 000 registrerte frivillige. Den er en av Norges største sivilsamfunnsorganisasjoner.

I Den norske kirke, som har menigheter i alle lokalsamfunn i Norge, jobber frivillige og ansatte hver uke for bærekraftig utvikling. Menigheter skaper kostnadsfrie aktiviteter for barn og unge, mobiliserer til innsats for skaperverket, samler inn penger til humanitært arbeid, og driver en rekke felleskapsbyggende og ensomhetsforebyggende aktiviteter som fremmer folkehelsen.

Diakoni, kirkens omsorgstjeneste, er kirkens helserelevante tjeneste i vid

forstand: som forebyggende helsearbeid, som hjelp til livsmestring, som medisinske behandling og som omsorg for syke. Gjennom et stort spekter av diakonale institusjoner, og i arbeidet i menighetene, ligger det utført et omfattende arbeid innen helse og omsorg. Kirkens diakoni omfatter alle innbyggere, uavhengig av tro og medlemstilhørighet, og står sammen med alle mennesker av god vilje i arbeidet med å ivareta de grunnleggende verdiene i samfunnet.

Undersøkelser tyder på en sammenheng mellom folks religiøse tro og deres helse. Det kan handle om sammenhengen mellom en religiøs tro og livsstil, for eksempel lavere forbruk av rusmidler. Bønn, meditasjon og ritualer har målbare positive fysiske effekter. Religiøs tro bidrar til livsmestring, mening og ro, spesielt i krevende livssituasjoner. Troende mennesker tilhører gjerne religiøse felleskap og nettverk som tilbringer omsorg, tilhørighet og sosial kapital.

Innspill:

- Folkehelsemeldingen må bygge på en helhetlig forståelse av helse, livskvalitet og menneskeverd som også ivaretar menneskers åndelige og religiøse behov.
- Den norske kirke og andre tros og livssynssamfunn er en del av sivilsamfunnet og viktige aktører innen forebyggende og helsefremmende arbeid. Det er naturlig at meldingen beskriver trosbaserte aktører som likestilte samarbeidspartnere i møte med myndigheter og kommuner. Tros og livssynssamfunn og trosbaserte organisasjoner bør involveres sterkere i utviklingen av helse og omsorgsrelatert arbeid, i samfunns og byutvikling og innovasjonsprosesser.
- Meldingen må være tydelig på sammenhengen mellom klima og miljøødeleggelser og helseutfordringer. Det innbefatter klima og økosorg. Tros og livssynssamfunnene er viktige medspillere i denne sammenheng. De har nettverk lokalt, nasjonalt og internasjonalt og arbeider systematisk med handlingsalternativer og engasjement som motvirker handlingslammelse, sorg og apati.

- Retten til tros og livsytøvelse ivaretas i variert grad av kommunene. Spesielt mennesker som bor i omsorgsinstitusjoner eller boliger, mister ofte muligheter for livskvalitet, livsutfoldelse og tilhørighet. Disse aspektene må ivaretas i meldingen.
- Meldingen bør annerkjenne betydningen av å prioritere tilgang til religiøse rom, ritualer og fellesskap som en viktig del av det helseforebyggende og lindrende tilbudet. Det gjelder særlig i krisetider og ved eventuelle fremtidige nedstengninger av samfunnet. Hvordan mennesker møtes og ivaretas i kriser, ikke bare i akuttfasen, men over tid, er en viktig del av folkehelsearbeidet.
- Det er et misforhold mellom velferdsstatens tilbud og mangelen på rettigheter for dem som faller utenfor velferdsstatens ordninger, som for eksempel papirløse, fattige tilreisende og enkelte grupper av flyktninger. Folkehelsemeldingen må gjelde alle som oppholder seg i Norge og bygge på menneskerettslige prinsipper.
- Tap av, eller manglende innmøtekommelse av minoritetsspråk som samisk og kvensk språk, samt tegnspråk representerer en helseutfordring generelt og i møte med helsevesenet. Meldingen må beskrive også disse forhold.
- Det er behov for mer forskning på hvordan tro og livssyn påvirker helse positivt og negativt og hvordan tros og livssynssamfunn bidrar til folkehelse.

Alle svar må gjennom en manuell godkjenning før de blir synlige på www.regjeringen.no.